

Det haster neppe særlig stærkt med Lovforslagets Gennemførelse. Det ærede Medlem fra Rønne har ganske Ret i, hvad han udtalte, at Priserne paa Verdensmarkedet i Øjeblikket er saa høje, at der ikke vil være Tale om, at private vil kunne indføre paa formaalstjenlig Maade til Forbrug her i Landet. Der kan ganske vist tænkes enkelte Tilfælde, hvor Industrien kan bruge mere Sukker, end den har Ret til at faa efter de gældende Regler, og at den saa, uanset hvilken Pris der skulde betales for det i Udlandet, gerne vilde have noget hertil, men det vilde i hvert Fald ikke komme til at skade Statskassen. Dette kunde kun ske, forsaavidt Prisen for Industrisukker og eventuelt for Sukker udover det normale Forbrug hos Publikum blev saa høj, at Sukker kunde indføres billigere. I Øjeblikket er Prisen paa Verdensmarkedet omkring 150, for ikke saa længe siden var den 110 eller 120; hvorledes Prisen vil blive efter Høst er ikke godt at vide. De sidste Gange, vi har talt om Sukker her i Tinget, har jeg den ene Gang blandt andet gjort mig til Talsmand for, at vi burde forhøje Sukkerprisen noget for det forbrugende Publikum, for at Statens Tab derigennem kunde blive mindre, end det ellers vilde blive. Der blev den Gang fra anden Side gjort gældende, at Sukkerordningen hvilede i sig selv, og at den ikke gav Staten noget Tab. Jeg paaviste saa, hvad jeg nu altsaa har faaet bekræftet af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), at sidste Aar har givet Staten et ret betydeligt Tab, jeg tror, det var 16 Millioner, det ærede Medlem nævnedes; men der blev saa senere oplyst, at det var, naar man tog to Aar med, at den hvilede i sig selv. Nu meddelte det ærede Medlem fra Rønne, hvis jeg ikke tager fejl, at vi skal tage Tiden fra 1. Januar 1917 til 1. Oktober 1919, altsaa $2\frac{3}{4}$ Aar, med, for at den nogenlunde skal hvile i sig selv, ja, der kom endda et Underskud paa $3\frac{1}{2}$ Million. Nu nævnedes det ærede Medlem ganske vist, at hvis Staten ikke havde givet de 6 Mill. kg Syltesukker til den normale Pris af 38 Øre, vilde der ikke have været noget Tab. Ja, hvis Staten ikke havde solgt alt Sukkeret til 38 Øre, men taget 70 Øre, var der blevet et stort Overskud, og saa vidt jeg ved, fik Publikum ogsaa i Fjor Syltesukker til samme Pris.

Der nævnes i Bemærkningerne til Lovforslaget noget om, at man kunde tænke sig muligen at gaa til den samme

Ordning, som vi har for Smørrets Vedkommende, saaledes at det kun blev en Del af den nuværende Sukkerration, som skulde kunne faas til nedsat Pris, og at Resten skulde kunne købes i det aabne Marked til fri Pris eller til en Pris, som fastsattes af Ministeriet. Ogsaa den Form vilde jeg kunne gaa med til, idet jeg dog helst saa, at vi helt kom bort fra Rationeringen og fik fri Handel for Sukkeret, saa vi blev fri for Mærkesystemet, og Prisen blev fastsat paa en saadan Maade, at Statskassen ikke fik noget Tab ved Sukkerordningen.

Hvorledes Resultatet af Sukkerroehøsten vil blive, er der jo ingen, der ved nu. Det ærede Medlem fra Maribo (P. Pedersen) mente, at der vilde komme et daarligt Resultat, medens det ærede Medlem fra Rønne mente, at vi vilde faa et godt Resultat, betydeligt mere Sukker end i Fjor. I hvert Tilfælde mener jeg, at vi fra Rigsdagens Side maa stille os saaledes, at hvilken Ordning man end træffer, maa der ikke fra Statskassens Side skulle ydes noget Tilskud til Sukkerordningen, saaledes at denne virkelig kommer til at hvile i sig selv. Som sagt, selve Lovforslaget kan vi fra vor Side tiltræde, men vi ønsker dog Sagen henvist til et Udvalg, for at vi eventuelt kan faa talt med Ministeren om, hvorledes Sagen er tænkt ordnet. Der er jo heller ikke saa lang Tid til, at den nye Sukkerordning skal træde i Kraft, kun et Par Maaneder, og det vil da være formaalstjenligt i nogenlunde god Tid at se, hvorledes det skal være, for at vi ikke i allersidste Øjeblik i Huj og Hast skal lave noget, som senere eventuelt viser sig at være galt.

Indenrigsministeren (Rode): I Slutningen af sin Tale fremsatte det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) nogle almindelige Bemærkninger om det ønskelige i ikke at behøve at gaa til en saadan Eneretsordning som denne, en Udtalelse, som jeg tænker, man fra alle Sider kan være enig i. Men det ærede Medlem var ligesom de øvrige Talere paa det rene med, at den Ordning, vi i Foraaret traf, og som da fra alle Sider blev erkendt nødvendig, med Nødvendighed kræver et Supplement som det, her er Tale om. Jeg skal i denne Forbindelse kun anføre, at ogsaa det svenske Rige, som har indført en lignende Ordning som vi med Hensyn til Garantien for Sukkerroedyrkingen og Sukkerfabrikationen, er gaaet til Indførelse af Eneret for Staten